

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/19/2015
Identifikačné číslo spisu:	3014200263
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014200263.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: A. O., bytom N. XX/XX, S., zastúpený A. Z. O., bytom N. XX/X, S., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/1112/BEZ/2014/9111/BA zo dňa 10. marca 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/58/2014-48 zo dňa 18. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/58/2014-48 zo dňa 18. februára 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom č. k. 13S/58/2014-48 zo dňa 18. februára 2015 podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/1112/BEZ/2014/9111/BA zo dňa 10. marca 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza č. PDI/OPČ/SOC/2014/37705-03/10832 SMJ/VAL zo dňa 16.01.2013, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. nevyhovel žiadosti žalobcu zo dňa 04.12.2013 o vyhotovenie parkovacieho preukazu. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. „447/2008 Z. z.“), citujúc právnu úpravu § 2 ods. 3 v spojení s § 17 ods. 1 uvedeného zákona, a v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správneho poriadku, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho

poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd v preskúmvanej veci z administratívneho spisu mal preukázané, že v preskúmvanej veci na základe žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu zo dňa 04.12.2013 sa začalo konanie o parkovacom preukaze (§ 55 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.); prílohou žiadosti žalobcu bol aktuálny lekársky nález v zmysle ust. § 55 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z.; posudkový lekár správneho orgánu I. stupňa vypracoval dňa 03.01.2014 na základe žalobcom predložených lekárskeho nálezu lekárskeho posudok č. PD1/OPČ/SOC/2014/37705-02/10778 VAL, v ktorom určil mieru funkčnej poruchy žalobcu 10 % podľa prílohy č. 3, kapitoly XII.B.B2) bod 27 písm. a.) zákona č. 447/2008 Z. z., a konštatoval, že žalobca nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím (§ 11 ods. 13, 15 zákona č. 447/2008 Z. z.); uvedený lekárskeho posudok bol v zmysle ust. § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom pre prvostupňové rozhodnutie o parkovacom preukaze č. PD1/OPČ/SOC/2014/37705-03/10832 SMJ/VAL zo dňa 16.01.2013, ktorým žiadosti žalobcu nebolo vyhovie; po podaní odvolania zo dňa 22.01.2014, prvostupňový správny orgán v rámci úkonov, ktoré vykonáva v odvolacom konaní, na deň 29.01.2014 predvolal žalobcu na stretnutie s posudkovým lekárom správneho orgánu I. stupňa, na ktorom posudkový lekár opätovne preskúmal spisovú a zdravotnú dokumentáciu žalobcu, pričom žalobca nepredložil žiadne nové lekárske nálezy len uviedol, že sa lieči na ochorenie kolena a u ortopéda sa sťažoval na postihnutie chodidiel, iné ochorenie nemá, čo žalobca potvrdil svojim podpisom na zázname; v odvolacom konaní bol opätovne posudzovaný zdravotný stav žalobcu, a to posudkovým lekárom žalovaného, ktorý vydal dňa 03.03.2014 lekárskeho posudok č. UPS/US5/1112/BEZ/2014/9111, v zmysle ktorého je miera funkčnej poruchy žalobcu 10 %, podľa prílohy č. 3, kapitoly XII.B.B2) bod 27 písm. a.) zákona č. 447/2008 Z. z. a nepovažuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; na základe tohto lekárskeho posudku žalovaný dňa 10.03.2014 rozhodol tak, že zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

Krajský súd predovšetkým zdôraznil, že v zmysle ust. § 250i ods. 1 O.s.p. je pre súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu rozhodujúci skutkový stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že pokiaľ ide o lekárskeho nález MUDr. A. N., PhD. - ortopéda žalobcu, podľa ktorého je u žalobcu vzhľadom na dlhodobé ťažkosti a liečbu indikované zaradenie ako ZŤP, tento lekárskeho nález je zo dňa 18.03.2014, teda 8 dní po vydaní rozhodnutia žalovaného, ktorého správnosť žalobca napáda, a preto na tento nález nemohlo byť pri rozhodovaní prihliadnuté. Ďalej krajský súd konštatoval, že posudkoví lekári správnych orgánov oboch stupňov v čase vypracovania lekárskeho posudku dňa 03.01.2014 a dňa 03.03.2014 nemali k dispozícii lekárskeho nález ortopéda žalobcu MUDr. A. N., PhD. zo dňa 18.03.2014, a preto posudkoví lekári na tento názor ortopéda nemali dôvod a ani nemohli reagovať. Predloženie tohto lekárskeho nálezu v čase po vydaní rozhodnutia žalovaného krajský súd hodnotil ako zjavne účelové konanie zo strany žalobcu. Uviedol, že neuniklo jeho pozornosti, že žalobca bol na deň 29.01.2014 (po podaní odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu) predvolaný na stretnutie s posudkovým lekárom správneho orgánu I. stupňa, na ktorom posudkový lekár opätovne preskúmal spisovú a zdravotnú dokumentáciu žalobcu, pričom žalobca nepredložil žiadne nové lekárske nálezy a len uviedol, že sa lieči na ochorenie kolena a u ortopéda sa sťažoval na postihnutie chodidiel, iné ochorenie nemá, avšak už o necelé 2 mesiace disponoval s lekárskeho nálezom, podľa ktorého u neho vzhľadom na dlhodobé ťažkosti a liečbu je indikované zaradenie ako ZŤP. Krajský súd konštatoval, že v zmysle ust. 250i ods. 1 O.s.p. vychádzajúc zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, už nemôže prihliadať na uvedený lekárskeho nález zo dňa 18.03.2014 a taktiež na tento nález nemohol prihliadať ani prvostupňový správny orgán a ani žalovaný ako odvolací orgán, keďže v čase vydania rozhodnutia tento nález neexistoval.

Ďalej Krajský súd zdôraznil, že z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že správne orgány oboch stupňov mali pre svoje rozhodnutie (či žiadosť žalobcu zo dňa 04.12.2013 o vyhotovenie parkovacieho preukazu je dôvodná, t.j. či žalobca spĺňa zákonné podmienky pre vyhotovenie parkovacieho preukazu) lekárske záznamy týkajúce sa zdravotného stavu žalobcu z obdobia od augusta 2011 až po november 2013 v počte 18 záznamov, pričom v prevažnej väčšine ide o lekárske záznamy od ortopéda žalobcu MUDr. A. N., PhD. Podľa názoru krajského súdu v súdnej veci zistenie skutkového stavu bolo na posúdenie veci dostačujúce. Na základe týchto lekárskeho nálezu (a to lekárskeho nálezu doložených

do dňa vydania správneho rozhodnutia, t.j. najneskôr do 10.03.2014) boli vypracované lekárske posudky, ktoré sú v zmysle ust. § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze. Krajský súd uviedol, že lekárske posudky v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. v rámci lekárskej posudkovej činnosti vypracúva posudkový lekár správneho orgánu a tento je oprávnený určiť mieru funkčnej poruchy fyzickej osoby a vyjadriť sa, či ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím (§ 11 ods. 13, 15 zákona č. 447/2008 Z. z.). Podľa názoru krajského súdu správnym orgánom oboch stupňov nemožno v smere náležitého zistenia skutkového stavu nič vytýkať.

Ako nedôvodné vyhodnotil krajský súd tiež námietky žalobcu, že nebol osobne predvolaný zo strany posudkového lekára na posúdenie jeho zdravotného stavu, že posudkový lekár vykonal posúdenie jeho zdravotného stavu bez jeho prítomnosti, a že správny orgán konal bez vedomia žalobcu a jeho účasti. Krajský súd konštatoval, že táto námietka by bola dôvodná, ak by žalobca o to písomne požiadal, čo však žalobca neučinil (§ 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z.). Za stavu, keď posudkový lekár nemal pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu a zároveň, keď žalobca písomne nepožiadaval o posúdenie jeho zdravotného stavu v prítomnosti posudkového lekára, nemal posudkový lekár zákonný dôvod na predvolanie žalobcu, čo znamená, že mohol zdravotný stav žalobcu posúdiť i v jeho neprítomnosti (§ 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z.), poukazom na to, že navyše, nemožno opomenúť, že po podaní odvolania sa preskúmaval zdravotný stav žalobcu v prítomnosti posudkového lekára.

Krajský súd poukázal na to, že z ustanovení § 2 ods. 3, § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. vyplýva, že nevyhnutnou podmienkou na vyhotovenie parkovacieho preukazu pre žalobcu je tá skutočnosť, že žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, čo znamená, že jeho zdravotné postihnutie má mieru funkčnej poruchy aspoň 50 %. Konštatoval, že uvedenú zákonnú podmienku však žalobca nespĺňa, keď jeho miera funkčnej poruchy je len vo výške 10 %. Žalobca teda nie je v zmysle zákona č. 447/2008 Z. z. považovaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a keďže parkovací preukaz je v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. možné vyhotoviť len fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorú podmienku žalobca nespĺňa, nemohol žalovaný v napadnutom rozhodnutí rozhodnúť inak, len odvolanie žalobcu zamietnuť a prvostupňové rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovieť žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu, potvrdiť.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietky, ktoré žalobca uviedol v žalobe neboli spôsobilé priviesť mu úspech v konaní, majú za to, že správne orgány oboch stupňov v súdnej veci zistili skutkový stav dostatočne, dôkazy správne vyhodnotili jednotlivo i v ich súhrne a dospeli tak k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré správne aplikovali príslušné zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že postupom krajského súdu mu bolo odňaté právo na konanie, ako aj právo na spravodlivý proces podľa článku 36 odst. 1 Listiny základných práv a slobôd, v zmysle ktorého je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca, čo o sudcovi tohto rozsudku nemožno povedať, vzhľadom na jeho sústavne zamietanie žalôb - návrhov. Ďalej namietal, že došlo k porušeniu zákonov a ich ustanovení - ust. § 205 odst. 2 písm. d/, f/ O.s.p., ust. § 221 písm. h/ O.s.p. Uviedol, že trvá na svojom návrhu zo dňa 19.03.2014 a všetkých písomností ním predložených v konaní.

III.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný správny orgán vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a odvolanie žalobcu zamietnuť. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu a s jeho dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti právne významné pre uvedené konanie, ktorými by sa ako odvolací správny orgán ako aj súd nezaoberal.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. UPS/US5/1112/BEZ/2014/9111/BA zo dňa 10. marca 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza č. PDI/OPČ/SOC/2014/37705-03/10832 SMJ/VAL zo dňa 16.01.2013. Prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. nevyhovel žiadosti žalobcu zo dňa 04.12.2013 o vyhotovenie parkovacieho preukazu.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie

správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Zistil, že základné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu spočívajú v jeho tvrdení, že napadnutým rozhodnutím v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu mu nebol priznaný parkovací preukaz, namietajúc správnosť záverov posudkových lekárov správnych orgánov, keď jeho zdravotný stav vyhodnotili tak, že nespĺňa podmienky pre priznanie parkovacieho preukazu, napriek tomu, že na základe lekárskeho nálezu zo dňa 18.03.2014 ortopéda MUDr. A. N., PhD. - u ktorého sa žalobca lieči, je vzhľadom na dlhodobé jeho ťažkosti a liečbu indikované zaradenie ako ZŤP.

Zákonodarca v zákone č. 447/2008 Z. z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len „preukaz“), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len „parkovací preukaz“) a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu (§ 23 ods. 2 písm. e/ druhý bod, § 53 ods. 2 a § 54 ods. 7 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom (§ 1 ods. 1, 2).

Podľa § 17 ods. 1, 2, zákona č. 447/2008 Z. z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

Parkovací preukaz, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 9, je určený na uplatnenie výhod podľa osobitného predpisu (§ 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa § 55 ods. 1, 3, 4, 7, 8, 9 zákona č. 447/2008 Z. z. konanie o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o preukaze a konanie o parkovacom preukaze sa začína na základe žiadosti fyzickej osoby alebo na základe žiadosti rodiča maloletého dieťaťa alebo fyzickej osoby, ktorá má dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu. 51) Žiadosť podľa prvej vety sa podáva písomne alebo elektronickými prostriedkami podpísaná zaručeným elektronickým podpisom. Konanie o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu, o odňatí a zastavení výplaty peňažného príspevku na kompenzáciu, o zastavení výplaty peňažného príspevku na kompenzáciu a o zvýšení alebo znížení jeho výšky, konanie o vrátení peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o odňatí a vrátení preukazu a konanie o odňatí a vrátení parkovacieho preukazu sa začína na podnet fyzickej osoby alebo na podnet orgánu, ktorý je príslušný rozhodovať o peňažnom príspevku na kompenzáciu, o preukaze a o parkovacom preukaze v prvom stupni.

Žiadosť uvedená v odseku 1 musí obsahovať meno a priezvisko fyzickej osoby, ktorá žiada o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu alebo o preukaz alebo o parkovací preukaz, dátum jej narodenia, adresu jej trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, doklad o tom, že ide o účastníka právnych vzťahov podľa § 3, jej rodné číslo, ak je pridelené. Súčasťou žiadosti je aj aktuálny lekárske nález okrem prípadov uvedených v § 11 ods. 7 a 8. Žiadosť o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu musí obsahovať aj potvrdenie o jej príjme za predchádzajúci kalendárny rok pred podaním žiadosti a vyhlásenie o majetku fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Žiadosť o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie musí obsahovať aj potvrdenie o príjme fyzickej osoby zo zamestnania za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť. Na výzvu príslušného orgánu je fyzická osoba povinná predložiť aj iné doklady, ktoré sú podkladom na rozhodnutie.

V žiadosti fyzická osoba uvedie druh peňažného príspevku na kompenzáciu, o ktorý žiada a odôvodnenie žiadosti.

Podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný.

Ak sa fyzická osoba podľa lekárskeho posudku nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je lekárske posudok podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a o parkovacom preukaze.

Podkladom na rozhodnutie o preukaze je lekárske posudok podľa prílohy č. 2.

Podľa § 11 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 15 zákona č. 447/2008 Z. z. účinného v čase konania a rozhodovania správnymi orgánmi v danej veci (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) lekárska posudková činnosť na účely tohto zákona je a/ hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieňujú zdravotné postihnutie fyzickej osoby, b/ určovanie miery funkčnej poruchy, c/ posudzovanie sociálnych dôsledkov v oblastiach kompenzácií, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia, d/ posudzovanie jednotlivých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, e/ posudzovanie fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie, f/ posudzovanie fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6, g/ posúdenie potreby osobitnej starostlivosti podľa osobitného predpisu. 1)

Lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

Pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej

schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len „lekársky nález“), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

Ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

Lekársky nález je na účely tohto zákona aktuálny, ak nie je starší ako šesť mesiacov.

Posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

Posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

Výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2.

Na účely preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Na účely parkovacieho preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Ak je miera funkčnej poruchy fyzickej osoby menej ako 50%, lekársky posudok obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia.

Podľa § 12 ods. 1, 2, zákona č. 447/2008 Z. z. na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu posudkový lekár určuje mieru funkčnej poruchy v desiatkach percent podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 3.

Ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením.

Na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze (§ 53 ods. 1, 2 zákona č. 447/2008 Z. z.).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti. (§ 46 správneho poriadku).

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. (§ 47 ods. 3 správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich skutkový a právny záver treba považovať za správny, ktorý aj náležite odôvodnili v odôvodneniach preskúmaných rozhodnutí, a preto pokiaľ žalovaný rozhodnutím napadnutým žalobou potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol, rozhodol vo veci v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ zákonodarca v právnej norme § 17 ods.1 zákona č. 447/2008 Z. z. ustanovuje, že príslušný orgán vyhotoví parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6, stanoví podmienky tak, že oprávnená fyzická osoba musí spĺňať podmienky osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a o priznanie parkovacieho preukazu musí požiadať, o ktorej žiadosti rozhodne právoplatne príslušný správny orgán rozhodnutím o priznaní práva na parkovací preukaz v konaní v zmysle § 55 uvedeného zákona v súlade s ustanoveniami správneho poriadku. Z právnej úpravy ustanovenej v § 55 tohto zákona vyplýva, že správny orgán koná a rozhoduje na základe dispozičného práva žiadateľa, na ktorom spočíva povinnosť predložiť dôkazy (lekárske nálezy) preukazujúce odôvodnenosť jeho žiadosti o parkovací preukaz. Podkladom pre rozhodnutie o žiadosti žiadateľa o parkovací preukaz je lekársky posudok vyhotovený posudkovým lekárom správneho orgánu, postupom v zmysle § 11 uvedeného zákona, ktorý pri spracovaní posudku vychádza z lekárskeho nálezu predloženého žiadateľom a je na jeho úvahu predvolanie žiadateľa na posúdenie jeho zdravotného stavu, posudkový lekár je však povinný ho pozvať na posúdenie zdravotného stavu, ak o to žiadateľ písomne požiada. Súčasťou lekárskeho posudku vyhotoveného v konaní o žiadosti na priznanie parkovacieho preukazu je určenie miery funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu. Pokiaľ však miera funkčnej poruchy žiadateľa je menej ako 50%, lekársky posudok obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia. Hmotnoprávnou podmienkou pre priznanie parkovacieho preukazu je ťažké zdravotné postihnutie žiadateľa. Zákonodarca v právnej norme § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. definuje ťažké zdravotné postihnutie tak, že ide o zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa v preskúmanej veci bolo nesporne preukázané, že správne orgány vo veci žiadosti žalobcu o priznanie parkovacieho preukazu v konaní podľa § 55 zákona č. 447/2008 Z. z. si zadovážili posudkové nálezy vyhotovené posudkovým lekárom v súlade s § 11 ods. 13, 15 zákona č. 447/2008 Z. z., a vzhľadom k tomu, že miera funkčnej poruchy žalobcu bola určená 10%, teda nižšia ako 50% mu nepriznali nárok na parkovací preukaz, keďže žalobca zákonnú podmienku fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ako hmotnoprávnou podmienku pre priznanie parkovacieho preukazu, nespĺnil.

Pokiaľ žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, že v konaní boli porušené práva v zmysle čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, pretože vo veci nerozhodoval nestranný sudca vzhľadom na jeho sústavné zamietanie žalôb, odvolací súd nezistil v konaní a rozhodnutí súdu prvého stupňa skutočnosti, ktoré by potvrdzovali odôvodnenosť tejto námietky.

Podľa § 14 ods. 1, 2, 3 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti.

Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní.

Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

V citovanej právnej norme § 14 ods. 1 O.s.p. zákonodarca ustanovuje zákonné podmienky vylúčenia sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí, ak vzhľadom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Z hľadiska uvedeného ustanovenia je právne významný vzťah sudcu, a to buď: 1. K veci (o vzťah tejto povahy ide napríklad vtedy, keď sudca je účastníkom alebo vedľajším účastníkom konania, keď má osobný záujem na určitom výsledku konania, ale tiež vtedy, keď sudca verejne - napríklad prostredníctvom médií alebo iným spôsobom vyjadril právny názor na vec, ktorý je objektívne spôsobilý ohroziť jeho nestrannosť), 2. k účastníkom konania [o takýto vzťah ide v prípade vzťahu sudcu charakteru rodičovského, manželského, súrodeneckého alebo iného blízkeho rodinného vzťahu alebo relevantného osobného vzťahu (tak pozitívneho alebo negatívneho)], 3. k zástupcom účastníkov konania.

Pomer k veci ako okolnosť spochybňujúca nezaujatosť sudcu predpokladá situáciu, keď sudca je právne zainteresovaný na výsledku konania. O pomere k účastníkovi alebo k zástupcovi ako okolnosti vzbudzujúcej pochybnosti o nezaujatosti sudcu možno uvažovať, ak sa zakladá na príbuzenstve, či iných kladných alebo záporných vzťahoch sudcu k účastníkom alebo k ich zástupcom. Zákonom predpokladané dôvody podmieňujúce zaujatosť alebo nezaujatosť sudcu na prejednanie a rozhodnutie pridelenej veci musia vyplývať z objektívnych skutočností. Pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodnutia veci nepostačujú subjektívne pocity, resp. domnienky účastníka konania, z dôvodu ktorých tvrdí, že má pochybnosti o nezaujatosti sudcu na prejednanie a rozhodnutie veci.

Zaujatosť konkrétneho sudcu v prejednávanej veci musí vyplývať z objektívnych okolností podmieňujúcich jeho vzťah k predmetu konania alebo jeho vzťah k účastníkom tohto konania alebo k ich zástupcom. Povinnosť preukázať okolnosti odôvodňujúce zaujatosť konajúceho sudcu na prejednaní a rozhodnutí mu pridelenej veci spočíva na tom, kto vzniesol námietku zaujatosti.

Sudcu nemožno vylúčiť pre úkony v prejednávanej veci, ako aj pre úkony v iných právnych veciach vrátane rozhodnutí, ktoré vydal. Ak sú v námietke zaujatosti uvedené len také skutočnosti, neprihliada sa na ne, t.j. platí fikcia, ako by námietka nebola vznesená, ale len v rozsahu týchto skutočností, v ktorom prípade sa vec nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Vychádzajúc zo skutkových zistení a právnych záverov uvedených vyššie odvolací súd dospel k záveru, že námietky žalobcu, týkajúce sa veci samej uvedené v jeho odvolaní nie sú relevantné k vyhovneniu jeho odvolacieho návrhu, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu jeho neúspech v tomto konaní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.